

„Színészet mindig is lesz, ameddig van ember a földön”

Gyémántdiplomát vett át Bodrogi Gyula, a Nemzet Színésze a Színművészetin

“Acting will always be there, as long as there are men on Earth”

Actor of the Nation Gyula Bodrogi had his diamond jubilee at the University of Theatre and Film Arts



A Nemzet Színésze a mai napig immáron több mint hat évtizede örvendezteti meg a közönséget. Bodrogi Gyula Kossuth- és kétszeres Jászai Mari-díjas színművész, rendező, érdemes és kiváló művész olyan elismerések birtokosa, mint a Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje, a Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje, a Prima Primissima díj közönségdíjasa, a Pepita-díj aranyfokozata és a Legjobb férfi színész díj.

1975 óta tanít a Színház- és Filmművészeti Egyetemen, ahol pontosan 60 éve, hogy átvette színművész diplomáját. Idén újból átélhette ezt az élményt, amikor szeptember 2-án az Ódry Színpadon kézhez kapta az évforduló alkalmából készült gyémántdiplomáját.

■ Kedves művész úr, először is engedje meg, hogy gratuláljunk gyémántdiplomája átvételéhez!

– Nagy öröm ez számomra. A gyémántdiploma 60 évet jelent a pályán. Ha tovább számolgatunk, és a négyévnnyi főiskolai időszakot és a SZOT együttes szolótáncosaként színpadon töltött három évet is bele vesszük, akkor még ennél is több idő jön ki. Gyakorlatilag a színpadon vagyok 67 éve. Elképesztő, még csak belegondolni is, hogy ez két, vagy

akár három emberöltőnyi időszakot is felölelhet. Az első diplomaosztóm 1958-ban volt.

■ Hogyan emlékszik vissza arra a napra? Akkor még bizonyára nem gondolt rá, hogy később majd gyémántdiplomás is lesz.

– Valóban, akkor még nem jutott eszembe ilyesmi. Akkor is, és most is óriási élmény volt. Engem már az aranydiploma is meglepetésként ért egyébként tíz évvel ezelőtt, de ez a 60. évforduló még nagyobb boldogság. Az egyetlen fájdalom, hogy már nem lehetünk ott együtt mind a nyolcan, akik annak idején egyszerre végeztünk.

■ Mit érzett most az ünnepségen?

– Nagyon szépen megszervezték, és külön öröm volt, hogy az újonnan felvett hallgatók is jelen voltak, és láthatták, hogy bizony, ilyet is lehet kapni. Mindenképp érdekes belegondolni, az ember sokszor nem hinné, hogy 60 éven át is meg lehet ezen a pályán maradni. Eljöttek a barátok is, akikkel közvetlen utána is ünnepeltünk.

■ Mit tudna tanácsolni a pályakezdő fiatal hallgatóknak?

The Actor of the Nation has entertained the audience for over six decades. Gyula Bodrogi, Kossuth and twice Jászai Mari Prize winner actor, director, Eminent and Merited Artist has received such awards as the Hungary's Order of Merit, Officer's Cross, Hungary's Order of Merit, Middle Cross, Prima Primissima Audience Award, Pepita Prize Golden Grade and the Best Male Actor Award. He has been teaching at the University of Theatre and Film Arts since 1975, where he graduated exactly 60 years ago. This year he could re-live the event, when on 2nd September in the Ódry Theatre he received the Diamond Degree made for him on the occasion of the jubilee.

■ Please let us congratulate on the jubilee and receiving a Diamond Degree!

– It is a great pleasure to me. Receiving a Diamond Degree means one has spent 60 years in this career. If one counts further, and include the four years at the Academy and the three years I worked as a solo dancer at the SZOT Ensemble, it would even be more. Practically I have been in this line of work for 67 years. It is astonishing just to think about it, that it



– A legfőbb tanácsom azoknak, akik a színészmesterségre adják a fejüket, három dolgot feltétlen érdemes elérni. Elsőként, hogy megismerjék az embert, a másik az, hogy megszeressék a játékát, bármilyen szerepet is alakít, akár Rómeót játsszik, akár Jagót, a harmadik pedig, hogy elismerjék. Tehát megismerni, megszeretni és elismerni. És ez nem csak tanács részemről, én ezért drukkolok nekik, hogy el tudják érni.

■ **Mivel foglalkozik szívesen a szabadidejében? Hiszen aki szüntelenül ennyit tud adni magából, valahonnan fel kell töltenie.**

– A hobbi mindig is fontos volt számomra. Az olvasás, az írás, a főzés, a kirándulás, a vadászat. Nekem ezek a tevékenységek jelennek feltöltődést, de mindenkinek más, a lényeg, hogy legyen még valami olyan kikapcsolódás, ami picit más, mint a foglalkozásunk. A színházi színész esetében különösen fontos ez a típusú feltöltkezés. A színházban ugyanis együtt játszunk a közönséggel, és személyesen találkozunk. Ott két tényező, ami nélkülözhetetlen: a közönség és a színész. Az előadást egy sajátos jellegű szeánshoz is hasonlíthatnám. Mi beszélünk a színpadon egymással úgy, hogy azt a néző pontosan értse, és a néző is úgy reagál, hogy mi értsük őt. Hol nevet, hol sír, máskor figyel, vagy éppen gondolkodik. Ez egy nagy-nagy közös játék. És ott, abban a pillanatban mindnyájan jelen vagyunk benne és elhiszük. Ezért fontos, hogy amiket kimondunk a színpadon, a nézők ne csak hallják, hanem értsék, érezzék is. Színházi színészet mindig is volt és lesz is, ameddig van ember a földön.

Végh Nóra Judit



could mean two or even three generations. My first graduation was in 1958.

■ **How do You recall that day? Probably You did not think that You would be a diamond jubilee actor later.**

– Indeed, I did not think about anything like that back then. Both then and today it was a fantastic experience. I was really surprised when I got my Golden Degree ten years ago, but the 60th anniversary brought even bigger joy. My only regret is that not all the eight of us, who graduated together, could be there together anymore.

■ **How did You feel at the ceremony?**

– It was beautifully done. And I was happy to see the newly accepted students, and they could witness that some people could get such a degree. It is interesting to think over, anyway, that one often would not believe it is possible to stay in this career for 60 year. Some friends also came, and we celebrated together right after the ceremony.

■ **What advice would You give to the young students?**

– My most important advice is, that if you want to be an actor, you should achieve three things. First, you should get known, second, your acting should be liked, whatever you play, either Romeo or Iago, and third, that you

should be acknowledged. So: get to be known, get to be loved and get to be acknowledged. And it is not only some advice from me, I hope they can achieve it, too.

■ **What do You like doing in our free time? Since when You give so much of Yourself, You have to recharge Your batteries.**

– Hobbies have always been important to me. Reading, writing, cooking, hiking and hunting. These activities recharge me, but it is different for everybody. The important thing is to have some way to unwind, a way that is different from the work one does. In case of a theatre actor this kind of recharging is essential, because we play together with the audience and meet them in person. There are two necessary factors there: the audience and the actors. The performance I would compare to a special seance. We are talking to each other on stage in a way that the audience would understand it, and the audience reacts in a way that we would understand it. Either they laugh or cry, either they are paying attention or they are thinking. It is a great common game. And there, at that moment, we are all involved and believe it. That is why it is so important, that the audience would not only hear what we say on stage, but they would also understand and feel it. Acting on stage has always existed and it always will as long as there are men on Earth.